

lepoto natisa kazé, in pisanje skor pri vsaki besedi ovirajo; ker je zavolj njih vedno s peresam prenehati treba, de se zgornje znamja dostavijo.

Pa še temnejši stran tega alfabeta je njegova *pomanjkljivost*. Že samo za slovenski jezik mu manjka *treh*, za vse slovanske narode vkupej pa *pet glasnikov*, kateri se ne morejo s pikami ali sekircami namestiti, brez de bi se povdarkam prostor ne odtegnil. — Zunaj teh glasnikov pak mu manjka za vse slovanske narode še *devetnajst soglasnikov*, zmed katerih se nekteri s samimi nadznamki clo zaznamovati ne morejo; in če bi bilo vse ž njimi pisati mogoče, bi se namesti ene verste skoraj vedno po dve pisati in brati mogle.

Debotedaj zedinjenje v alfabetu in pisanji vsim Slovanam mogoče, mora občni slovanski alfabet za vsak glas svojo lastno enojno in z latiniskim alfabetam popolnoma spovzetno čerko imeti. — In tak alfabet upamo o kratki dobi na svitlo dati.

Preden pak se to zgodi, damo v dokladi pričujočiga naznanila zgol slovenski alfabet v trojni zberi novih čerk v spregled; in želimo, de bi ga Slovenci in vsi drugi Slovani dobro presodili in poskusili. — Če bo, kakor upamo, po splohni razsoji raben in pripraven najden; bomo, kmalo ko bo mogoče, celiga slovanskiga in ž njim tudi nemškiga, francoskiga in laškiga na svitlo dali; in če bodo okoljšine pripustile, mu tudi *vesolni ali celosvetni alfabet* (Universal- oder Weltalphabet) pridružili, kateri s slovanskim vred sedem novih alfabetov obseže, in potim takim vsim narodam in jezikam cele zemlje zadostvati zamore.

Ker je to naznanilo z doklado slovenskiga alfabetu v poskušnjo ne le Slovincam, ampak tudi vsim drugim Slovanskim narodam in verh tega tudi Nemcam, Francozam in Laham namenjeno: je moglo potim takim v nemškem jeziku pisano biti, in se dobí v Ljubljani v gosp. Kleinmeyrovi bukvarnici pod naslovom: „Ankündigung eines allgemeinen slavischen zugleich deutschen, französischen, italienischen und eventuell auch eines Universal- oder Welt-Alphabetes mit Beigabe eines Brevimanu - Vorschlages des slovenischen Alphabetes, als Probe.“ Velja skamnopisno polo (lithogr. Vorsch. Tabelle) vred nezvezano 40 kr. mehko zvezano 43 kr.; v začetku mesca velikiga serpana (augusta) pak nastopi štacunska cena po 1 gold. —r.

Vošilo o pevskih rečéh.

Ganljivo je v petju slišati pobožne trume romarjev, ko se bližajo cerkvi na Bleškim jezeru. Tudi v cerkvi se združeno petje vsim romarjem znanih pesem, brez orgelj, milo glasi. Večkrat pa pride z romarji tudi kak orgljarsk mojster skaza, kateri se jim vsili, da naj z orgljami petje spremlja. Pa sedaj je vse drugač. Orglje kričé tako glasno, da človeka ušesa bolé, petje se sploh v vpitje spremeni, pa se vender pri vsim tem le malo besed razume. Posebno mi pa hudo pride, kadar slišim v takim združenim vpitju g. Potočnikove pesmi z lepimi g. Riharjevimi napevi tako krožiti, da niso več pervim podobne. Toraj očitno željo razglasim: naj bi se te lepe pesmi le od takih pevcov pele, kateri vender enmalo zapopadka v petju imajo; — naj se nihče ne postopi orgelj, ki z orgljami le petje morí, — in za splošno ali združeno petje pa naj se ljudem le bolj znane pesmi odmenijo, da lepe pesmi svojo lepoto obderžé. Pri Jezeru 18. rožnika 1851. J. P—l.

Novičar iz slovenskih krajev.

Xp. Iz Celja. *) 14. rožnika je stal pred porotno sodbo Jože Weiss, 23 let star kmečk fant iz Št. Kunigunde, obdolžen hudodelstva ropu. Zvedši iz govora nekiga znanca, Ruedla po imenu, da ima denarja pri sebi, ga je pričakal na neki cesti, po kateri je priti mogel; ga je ondinapadel, mu na persi pokleknil, in ker je vpil, ga je nekterikrat po glavi mahnil; ko mu je žepe preiskal, pa nič najdel (kakor je sam obstal) ga je izpustil. Ruedel je terdil, da mu je bilo 6 krajc. vzeti, ki jih je v jopiču imel. Porotniki so Weissa dopernešeniga hudodelstva ropu „kriviga“ spoznali, in sodniki ga po tem na 4 leta v teško ječo obsodili.

15. rožnika je prišla pred sodbo neka prigodba, ktera očetam in materam kaže, kako nevarno je enimu otroku prednost pred družimi dajati, ker zanemarjeni se večkrat hudo mašuje. Martin Einfalt 25 let star sin nekiga kajžarja iz Pakovš pri Slovenji Bistrici nam je izgled tega. Zanemarjen v izreji se je vlačugarskiga življenja navadil, in je namesto dela okoli pijančeval; večkrat se je tudi noriga delal. Brata, kateri je po očetu, kakor je Martin vedno terdil, zemljiše veliko predober kup dobil, in se tako v dedšini prikrajšaniga menil, je tako sovražil, da mu je 22. sušca l. l. bil, kakor je sam obstal, pohištvo zažgal, kateriga škoda z dvema bližnjima kajžama vred, je bila na 1500 fl. cenjena. Popožigu je pobegnil. Poleg tega je bil še tatvine 32 fl. obdolžen. Porotniki so ga zdrave pameti „kriviga“ spoznali; na to je bil za 8 let v hudo ječo obsojen. — Obe ti obravnavi je vodil g. predsednik Rak po tolmaču v nemško-slovenskim jeziku. Veselo začudenje pri vsih pričujočih pa je obudil za državniiga zastopnika tu sém poslani derž. pravdnika namestnik g. Janez Fras, mlad nadepoln Slovenec, ki je ravno tako krepko in prepričljivo kakor gladko govoril. Zagotovil nas je, da bo, ako na višji poklic zopet k porotam v Celje pride, bo v materinskem jeziku govoril v porotah slovenskih zatožencov. Tu se ne moremo vprašanja zderžati. Zakaj nek mora bistroumen Slovenec na Nemškim službo imeti, Nemci pa brez znanosti slovenskiga jezika se med Slovenci vkvarjati?! Radi bi zvedili vganjko te zastavice.

Za tem so stali pred poroto 3 mladi prederzni hrusti Pavlovič, Gerbič in Černkovec iz Horvaškiga, delavci na železnici pri Zidanim Mostu in tovarši velike roparske derhali, obstoječe iz 20 — 25 tacih tolovajev, ki Štajarsko in Krajnsko že več časa strahujejo in ropajo. Da bi varen roparsk berlog dobili, se je eden teh tolovajev nekimu delovódu (Parthieführer) zaupal in ga za odkaz taciga zavetja naprosil. Pošteni mož pa jih je izdal in 6 so jih zasačili. Obdolženi so bili 3 ropov, perviga so dopernesli majnika 1849. léta nad Goršekam in Maljekam blizo Litije na Krajnskim, kjer so gospodarja ponoči strašno napadli, da je ometen obležal, gospodinja pa se je mogla vsred izbe na tla vleči, scer so ji žugali meso kosama s trupla porozati, ako jim vse gotovine ne da; škoda je bila na 200 fl. cenjena; poleg tega pa so tudi 17 žepnih ur, ki so bile za popraviti tukaj, poropali. Drugi rop so dopernesli ponoči 12. julija 1849 pri kmetu Merzlaku v Št. Jurju, kjer je 10 teh tolovajev njega, njegovo ženo in staro mater strašno mučilo; rop je znesel 128 fl. Tretji rop je bil 19. julija 1849 v Laških toplicah pri kovaču Sitarju, kamor se jih je nek 15 pritéplo, ki so kovača in kovačico hudo mučili in jima 36 fl. vzeli Gerbič in Pavlovič tajita te hudodelstva, ali nju tovarši, kakor tudi obropani, ki so Pavloviča za narozovitnišiga trinoga popisali, terdijo enoglasno nju

*) Poslani potopis pride kmalo na versto.